Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

24 päivänä kesäkuuta 2015 *

Muutoksenhaku — Euroopan aluekehitysrahasto (EAKR) — Taloudellisen tuen alentaminen — Ekstrapolaatioon perustuva laskumenetelmä — Päätöksentekomenettely Euroopan komissiossa — Määräajan noudattamatta jättäminen — Seuraukset

Asiassa C-263/13 P,

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 14.5.2013,

Espanjan kuningaskunta, asiamiehenään A. Rubio González,

valittajana,

ja jossa muuna osapuolena on

Euroopan komissio, asiamiehinään J. Baquero Cruz ja A. Steiblytė, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Tizzano sekä tuomarit S. Rodin, A. Borg Barthet, M. Berger ja F. Biltgen (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: M. Szpunar,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Valituksellaan Espanjan kuningaskunta vaatii unionin tuomioistuinta kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen antaman tuomion Espanja v. komissio (T-65/10, T-113/10 ja T-138/10, EU:T:2013:93; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi sen kanteet, joissa vaadittiin unionin yleistä tuomioistuinta kumoamaan 30.11.2009 tehty komission päätös K(2009) 9270,

* Oikeudenkäyntikieli: espanja.

23.12.2009 tehty komission päätös K(2009) 10678 ja 28.1.2010 tehty komission päätös K(2010) 337 (jäljempänä yhteisesti riidanalaiset päätökset), joilla alennettiin Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) ensinnäkin 9.12.1994 tehdyllä komission päätöksellä K(94) 3456 perustetun Andalucía-toimintaohjelman, joka vastaa tavoitetta 1 (1994–1999), nojalla myöntämää tukea, toiseksi 5.2.1998 tehdyllä komission päätöksellä K(1998) 121 perustetun Pais Vasco -toimintaohjelman, joka vastaa tavoitetta 2 (1997–1999), nojalla myöntämää tukea ja viimeiseksi 25.11.1994 tehdyllä komission päätöksellä K(1994) 3043/6 perustetun Comunidad Valenciana -toimintaohjelman, joka vastaa tavoitetta 1 (1994–1999), nojalla myöntämää tukea.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

2 Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18.12.1995 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 (EYVL L 312, s. 1) 1 artiklan 2 kohdan mukaan ”väärinkäytösten tunnusmerkit toteuttaa jokainen yhteisön oikeuden säännöksen tai määräyksen rikkominen, joka johtuu taloudellisen toimijan teosta tai laiminlyönnistä ja jonka tuloksena on tai voisi olla vahinko yhteisöjen yleiselle talousarviolle tai yhteisöjen hoidossa oleville talousarvioille, joko suoraan yhteisöjen puolesta kannettujen omien varojen vähenemisen tai lakkaamisen taikka perusteettoman menon takia”.

3 Mainitun asetuksen 3 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Seuraamusmenettelyn vanhentumisaika on neljä vuotta 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta väärinkäytöksestä. Alakohtaisissa säännöstöissä voidaan kuitenkin säätää lyhyemmästä määräajasta, joka ei saa olla kolmea vuotta lyhyempi.”

4 EAKR perustettiin 18.3.1975 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 724/75 (EYVL L 73, s. 1, ja oikaisu EYVL 1975, L 110, s. 44), jota muutettiin useita kertoja ja joka on korvattu 1.1.1985 alkaen Euroopan aluekehitysrahastosta 19.6.1984 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 1787/84 (EYVL L 169, s. 1).

5 Vuonna 1988 rakennerahastojen järjestelmä uudistettiin rakennerahastojen päämääristä ja tehokkuudesta ja niiden toiminnan yhteensovittamisesta keskenään sekä Euroopan investointipankin toiminnan ja muiden rahoitusvälineiden kanssa 24.6.1988 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2052/88 (EYVL L 185, s. 9).

6 Asetus N:o 2052/88 tuli voimaan 1.1.1989, ja neuvoston oli tarkoitus tarkistaa se Euroopan yhteisöjen komission ehdotuksesta ennen 31.12.1993.

7 Myös tätä asetusta muutettiin 20.7.1993 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2081/93 (EYVL L 193, s. 5), joka puolestaan oli tarkoitus tarkistaa ennen 31.12.1999.

8 Näillä asetuksilla perustettiin rakennerahastot (Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) ohjausosasto, Euroopan sosiaalirahasto (ESR) ja EAKR), joiden tavoitteena on korjata keskeiset alueelliset epätasapainot Euroopan unionissa muun muassa edistämällä kehityksestä jälkeen jääneiden alueiden kehittämistä ja rakenteellista sopeuttamista (”tavoite nro 1”) ja uudistamalla teollisuuden taantumisesta vakavasti kärsiviä alueita, raja-alueita tai alueen osia (mukaan lukien työvoima-alueet ja kaupunkimaiset taajamat) (”tavoite nro 2”).

9 Asetuksen N:o 2052/88 7 artiklan, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 2081/93 (jäljempänä asetus N:o 2052/88), otsikko on ”Yhdenmukaisuus yhteisön oikeuden kanssa ja valvonta”, ja sen 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Toiminnan, jonka rahoitukseen rakennerahastot osallistuvat tai jonka rahoitukseen [Euroopan investointipankki (EIP)] tai muut olemassa olevat rahoitusvälineet osallistuvat, on oltava perustamissopimusten määräysten ja niiden nojalla annettujen säädösten mukaista sekä yhteisön toimintaperiaatteiden mukaista, mukaan lukien kilpailusäännöt ja julkisten hankintasopimusten tekemistä sekä ympäristönsuojelua koskevat toimintaperiaatteet, samoin kuin miesten ja naisten tasavertaisten mahdollisuuksien periaatteen soveltaminen.”

10 Asetuksen N:o 2052/88 soveltamisesta rakennerahastojen toiminnan yhteensovittamisen osalta toisaalta keskenään ja toisaalta Euroopan investointipankin toiminnan ja muiden rahoitusvälineiden kanssa 19.12.1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4253/88 (EYVL L 374, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 20.7.1993 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2082/93 (EYVL L 193, s. 20; jäljempänä asetus N:o 4253/88), 23 artiklassa, jonka otsikko on ”Varainhoidon valvonta”, säädetään seuraavaa:

”1. Julkisten tai yksityisten hankkeenedistäjien toteuttamien toimien menestyksellisyyden takaamiseksi jäsenvaltioiden on toimia täytäntöönpantaessa toteutettava tarpeelliset toimenpiteet:

— voidakseen säännöllisesti todentaa, että yhteisön rahoittamat toimenpiteet suoritetaan oikein,

— ehkäistäkseen epäkohtia ja ryhtyäkseen toimenpiteisiin niitä vastaan,

— periäkseen takaisin varat, jotka on menetetty väärinkäytön tai laiminlyönnin vuoksi. Jäsenvaltio on toissijaisesti vastuussa aiheettomasti maksettujen varojen takaisinmaksusta, jollei jäsenvaltio ja/tai välittäjä ja/tai hankkeenedistäjä voi osoittaa, ettei kyse ole niiden syyksi luettavasta väärinkäytöksestä tai laiminlyönnistä. – –

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tiedot tätä varten toteuttamistaan toimenpiteistä sekä erityisesti kuvaus toiminnan tehokkuuden takaamiseksi vahvistetuista valvonta- ja hallintojärjestelmistä. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle määräajoin tietoja hallinnollisista ja oikeudellisista seuraamuksista.

– –

2. Komission virkamiehet tai muut sen henkilökuntaan kuuluvat voivat valvoa paikalla, erityisesti pistokokein, rakennerahastojen rahoittamaa toimintaa sekä hallinto- ja valvontajärjestelmiä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti suorittamia tarkastuksia ja rajoittamatta [ETY:n] perustamissopimuksen 206 artiklan määräysten soveltamista ja muita perustamissopimuksen 209 artiklan c kohdan mukaisesti suoritettuja tarkastuksia.

– –

3. Vastuullisen toimielimen ja vastuullisten viranomaisten on toimitettava komissiolle kaikki toimintaan liittyviä menoja ja tarkastuksia koskevat tositteet kolmen vuoden kuluessa siitä, kun viimeinen toimintaan liittyvä maksu on suoritettu.”

11 Asetuksen N:o 4253/88 24 artiklassa, jonka otsikko on ”Tuen vähentäminen, pidättäminen ja peruuttaminen”, säädetään seuraavaa:

”1. Jos toiminnan tai toimenpiteen toteuttaminen ei ilmeisesti oikeuta siihen myönnettyyn rahalliseen tukeen tai osaan siitä, komissio tekee tapauksesta aiheellisen tutkimuksen yhteistyöhön osallistumista noudattaen, pyytäen erityisesti asianomaista jäsenvaltiota tai muita tämän toiminnan täytäntöönpanoa varten nimeämiä viranomaisia esittämään havaintonsa määräajassa.

2. Tämän tutkimuksen perusteella komissio voi vähentää asianomaiseen toimintaan tai toimenpiteeseen annettua tukea tai pidättää sen, jos tutkimus paljastaa epäsäännöllisyyksiä tai sellaisen huomattavan muutoksen, jolle ei ole pyydetty komission hyväksyntää ja joka vaikuttaa toiminnan tai toimenpiteen laatuun tai niihin olosuhteisiin, joissa ne pannaan täytäntöön.

– –”

12 Asetuksen N:o 2052/88 soveltamisesta Euroopan aluekehitysrahaston osalta 19.12.1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4254/88 (EYVL L 374, s. 15), sellaisena kuin se on muutettuna 20.7.1993 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2083/93 (EYVL L 193, s. 34), 11 artiklan, jonka otsikko on ”Yhdenmukaisuuden valvonta”, mukaan ”jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle asetuksen [N:o] 2052/88 7 artiklan 1 kohdan säännöksien noudattamista koskevat tiedot silloin, kun se on aiheellista, ja noudattaen kuhunkin yksittäiseen politiikkaan sovellettavia menettelytapoja”.

13 Kuultuaan alueellista kehitystä ja uudistamista käsittelevää neuvoa-antavaa komiteaa ja EY:n perustamissopimuksen 147 artiklassa määrättyä komiteaa komissio antoi asetuksen N:o 4253/88 23 artiklaan viitaten useita soveltamisasetuksia, joihin kuuluu yksityiskohtaisista järjestelyistä asetuksen N:o 4253/88 soveltamiseksi jäsenvaltioiden suorittaman rakennerahastojen yhteisrahoittamien toimien varainhoidon valvonnan osalta 15.10.1997 annettu asetus (EY) N:o 2064/97 (EYVL L 290, s. 1).

14 Asetuksen N:o 2064/97 8 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Viimeistään loppusuoritusta koskevan pyynnön ja kutakin tukimuotoa koskevan lopullisen menoilmoituksen yhteydessä jäsenvaltioiden on esitettävä komissiolle toimeenpanevasta elimestä toiminnallisesti riippumattoman henkilön tai organisaation – – lausuma. Lausuma on yhteenveto edellisinä vuosina suoritettujen tarkastusten tuloksista ja yleispäätelmä loppusuoritusta koskevan pyynnön pätevyydestä ja lopulliseen menoilmoitukseen kuuluvien toimenpiteiden laillisuudesta ja säännönmukaisuudesta.

2. Jos merkittävistä hallintoon tai tarkastustoimintaan liittyvistä heikkouksista tai havaittujen sääntöjenvastaisuuksien suuresta määrästä johtuen ei ole mahdollista antaa myönteistä yleislausumaa loppusuoritusta koskevasta pyynnöstä ja lopullisesta menoilmoituksesta, lausumassa viitataan näihin olosuhteisiin ja siinä arvioidaan ongelman laajuus ja sen taloudelliset vaikutukset.

Tällaisessa tapauksessa komissio voi pyytää lisätarkastuksen suorittamista erikseen määriteltynä ajanjaksona ilmenneiden sääntöjenvastaisuuksien toteamiseksi ja oikaisemiseksi.”

15 Komissio antoi myös nettomääräisiä rahoituskorjauksia asetuksen N:o 4253/88 24 artiklan soveltamisen yhteydessä koskevat sisäiset suuntaviivat 15.10.1997. Mainittujen sisäisten suuntaviivojen 5 ja 6 kohdassa komissio täsmensi, että poikkeuksena säännöstä, jonka mukaan nettomääräiset rahoituskorjaukset koskevat vain ilmitulleita sääntöjenvastaisuuksia, suuremmasta rahoituskorjauksesta määrätään kuitenkin tilanteissa, joissa komissiolla on päteviä syitä uskoa, että sääntöjenvastaisuus oli järjestelmällistä ja että se siis heijastaa sellaisia järjestelmällisiä puutteellisuuksia hallinnoinnissa, valvonnassa tai tilintarkastuksessa, jotka mahdollisesti voidaan havaita uudelleen kokonaisessa

samankaltaisten tapausten sarjassa. Mainitunlaista rahoituskorjausta suorittaessaan komissio käyttää ekstrapolaatiomenetelmää, eli se ottaa huomioon kyseiseen puutteellisuuteen liittyvän hallintorakenteen tason ja erityisyyden sekä väärinkäytöksen mahdollisen laajuuden.

16 Asetukset N:o 2052/88 ja N:o 4253/88 kumottiin 1.1.2000 lukien rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21.6.1999 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1260/1999 (EYVL L 161, s. 1).

17 Asetusta N:o 1260/1999 sovelletaan sen 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti EAKR:ään, ERS:ään ja EMOTR:n ohjausosastoon sekä kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineeseen (KOR).

18 Kyseisen asetuksen 39 artiklan otsikko on ”Varainhoitoa koskevat oikaisut”, ja siinä säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioilla on ensisijainen vastuu väärinkäytösten tutkimisesta ja toimista silloin kun havaitaan tukitoimen luonteeseen tai täytäntöönpanon tai valvonnan edellytyksiin vaikuttavia merkittäviä muutoksia, sekä tarpeellisten varainhoitoa koskevien oikaisujen tekemisestä.

Jäsenvaltion on tehtävä varainhoitoa koskevat oikaisut, jotka liittyvät yksittäiseen tai järjestelmälliseen väärinkäytökseen. Jäsenvaltion tekemiin oikaisuihin sisältyy yhteisön tuen peruuttaminen kokonaan tai osittain. Jäsenvaltio voi käyttää näin vapautuneet yhteisön varat uudelleen kyseiseen tukitoimeen 53 artiklan 2 kohdan nojalla määriteltäviä yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen.

2. Jos tarvittavien tarkistusten jälkeen komissiolla on perusteltua aihetta päätellä, että

a) jäsenvaltio ei ole täyttänyt sille 1 kohdan mukaan kuuluvia velvoitteita;

tai

b) tukitoimen osa tai tukitoimi kokonaisuudessaan ei oikeuta rahaston tukeen osittain tai kokonaisuudessaan;

tai

c) hallinto- tai valvontajärjestelmissä on merkittäviä puutteita, jotka saattavat johtaa järjestelmällisiin väärinkäytöksiin,

komissio keskeyttää kyseiset välimaksut ja esittää jäsenvaltiolle perustellun pyynnön, että se toimittaa huomautukset ja tarvittaessa toteuttaa oikaisut määräajassa.

Jos jäsenvaltio ei hyväksy komission huomioita, komissio kutsuu jäsenvaltion tapaamiseen, jossa molemmat osapuolet pyrkivät kumppanuuteen perustuvan yhteistyön avulla pääsemään sopimukseen huomautuksista ja niistä tehtävistä päätelmistä.

3. Jos sopimukseen ei ole päästy ja jos jäsenvaltio ei ole tehnyt oikaisuja komission asettamassa määräajassa, komissio voi, ottaen huomioon jäsenvaltion esittämät kommentit, päättää kolmen kuukauden kuluessa:

a) vähentää – – ennakkomaksua;

tai

b) tehdä vaadittavat varainhoitoa koskevat oikaisut peruuttamalla kyseiselle tukitoimelle tulevan rahaston osuuden kokonaisuudessaan tai osittain.

Vahvistaessaan oikaisun määrän komissio ottaa huomioon suhteellisuusperiaatteen mukaisesti väärinkäytöksen tai muutoksen luonteen sekä jäsenvaltioiden hallinto- tai valvontajärjestelmissä havaittujen puutteiden laajuuden ja taloudelliset vaikutukset.

Jos päätöstä a tai b alakohdan mukaisista toimista ei ole tehty, välimaksujen maksatuksen keskeyttäminen lakkaa välittömästi.

– –”

19 Euroopan aluekehitysrahastosta 12.7.1999 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1783/1999 (EYVL L 213, s. 1), jolla on kumottu asetus N:o 4254/88, ei säädetä rahoituskorjauksia koskevista säännöistä.

20 Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä rakennerahastoista myönnettävään tukeen liittyvän varainhoitoa koskevan oikaisumenettelyn osalta 2.3.2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 448/2001 (EYVL L 64, s. 13) 5 artiklan sanamuoto on seuraava:

”1. Määräaika, jonka kuluessa asianomainen jäsenvaltio voi vastata asetuksen (EY) N:o 1260/1999 39 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaiseen pyyntöön toimittaa huomautukset ja tehdä tarvittaessa oikaisut, on kaksi kuukautta, lukuun ottamatta asianmukaisesti perusteltuja tapauksia, joissa voidaan sopia komission kanssa pitemmästä määräajasta.

2. Kun komissio ehdottaa varainhoitoa koskevaa oikaisua ekstrapolaation tai kiinteän määrän perusteella, jäsenvaltiolle on annettava tilaisuus kyseisiä tositeaineistoja tutkimalla osoittaa, että väärinkäytös ei tosiasiassa ollut niin laaja kuin komissio arvioi. Sovittuaan asiasta komission kanssa jäsenvaltio voi rajoittaa tämän tutkimuksen laajuutta asianmukaiseen tositeaineiston osaan tai otokseen. Tähän varattu aika saa lukuun ottamatta asianmukaisesti perusteltuja tapauksia olla korkeintaan toiset kaksi kuukautta 1 kohdassa mainitun kahden kuukauden määräajan kuluttua. Tämän tutkimuksen tulokset tutkitaan asetuksen (EY) N:o 1260/1999 39 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa määritellyllä tavalla. Komissio ottaa huomioon kaikki jäsenvaltion määräaikojen kuluessa toimittamat todisteet.

3. Jos jäsenvaltio ei hyväksy komission huomioita ja asetuksen (EY) N:o 1260/1999 39 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukainen tapaaminen toteutuu, kolmen kuukauden määräaika, jonka kuluessa komissio voi tehdä päätöksen 39 artiklan 3 kohdan mukaisesti alkaa tapaamisen päivästä.”

21 Asetus N:o 1260/1999, jota neuvoston piti tarkastella uudelleen viimeistään 31.12.2006, kumottiin Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä 11.7.2006 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1083/2006 (EUVL L 210, s. 25), jota sen 1 artiklan 1 kohdan mukaan sovelletaan mainittuihin rahastoihin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kutakin rahastoa koskevien asetusten erityissäännösten soveltamista.

22 Euroopan aluekehitysrahastosta ja asetuksen (EY) N:o 1783/1999 kumoamisesta 5.7.2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1080/2006 (EUVL L 210, s. 1) ei ole yhtäkään säännöstä sellaisia rahoituskorjauksia koskevasta menettelystä, joista komissio voi päättää. Näin on myös asetuksen N:o 1083/2006 ja asetuksen N:o 1080/2006 täytäntöönpanoa koskevista säännöistä 8.12.2006 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1828/2006 (EUVL L 371, s. 1).

23 Asetuksen N:o 1083/2006 99–102 artiklassa vahvistetaan näille kolmelle rahastolle mainittuja rahoituskorjauksia koskevat yhteiset säännöt.

24 Tämän viimeksi mainitun asetuksen 100 artiklassa, jonka otsikko on ”Menettely”, säädetään seuraavaa:

”1. Ennen rahoitusoikaisua koskevan päätöksen tekemistä komissio panee menettelyn vireille ilmoittamalla jäsenvaltiolle alustavat päätelmänsä ja pyytämällä jäsenvaltiota toimittamaan huomautuksensa kahden kuukauden kuluessa.

Kun komissio ehdottaa ekstrapolaatioon perustuvaa tai kiinteämääräistä rahoitusoikaisua, jäsenvaltiolle annetaan mahdollisuus kyseisiä aineistoja tutkimalla osoittaa, että sääntöjenvastaisuus ei tosiasiassa ole ollut niin laaja kuin komissio arvioi. Sovittuaan asiasta komission kanssa jäsenvaltio voi rajoittaa tämän tutkimuksen laajuuden aiheelliseen aineiston osaan tai otokseen. Aineistojen tutkimiseen varattu aika saa asianmukaisesti perusteltuja tapauksia lukuun ottamatta olla enintään toiset kaksi kuukautta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun kahden kuukauden määräajan jälkeen.

2. Komissio ottaa huomioon kaikki jäsenvaltion 1 kohdassa mainittujen määräaikojen kuluessa toimittamat todisteet.

3. Jos jäsenvaltio ei hyväksy komission alustavia päätelmiä, komissio kutsuu jäsenvaltion järjestämäänsä kuulemiseen, jossa molemmat osapuolet pyrkivät kumppanuuteen perustuvan yhteistyön avulla pääsemään sopimukseen huomautuksista ja niistä tehtävistä päätelmistä.

4. Jos sopimukseen päästään, jäsenvaltio voi käyttää uudelleen asianomaisia yhteisön varoja 98 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

5. Jos sopimukseen ei päästä, komissio tekee päätöksen rahoitusoikaisusta kuuden kuukauden kuluessa kuulemisesta ottaen huomioon kaikki menettelyn kuluessa toimitetut tiedot ja huomautukset. Jos kuulemista ei pidetä, kuuden kuukauden määräaika alkaa siitä päivästä, jona komissio lähetti kutsun kuulemiseen.”

25 Asetuksen N:o 1083/2006 108 artiklan, jonka otsikko on ”Voimaantulo”, ensimmäisessä ja toisessa kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Edellä 1–16, 25–28, 32–40, 47–49, 52–54, 56, 58–62, 69–74, 103–105 ja 108 artiklan säännöksiä sovelletaan tämän asetuksen voimaantulopäivästä ainoastaan kauden 2007–2013 ohjelmiin. Muita säännöksiä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2007.”

26 Asetus N:o 1083/2006 kumottiin Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä 17.12.2013 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1303/2013 (EUVL L 347, s. 320), jonka 145 artiklan 6 kohdassa säädetään, että ”rahoitusoikaisujen soveltamista varten komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen kuuden kuukauden kuluessa kuulemisesta tai lisätietojen vastaanottamisesta, jos jäsenvaltion kanssa on kuulemisen perusteella sovittu lisätietojen toimittamisesta[, että k]omissio ottaa huomioon kaikki menettelyn kuluessa toimitetut tiedot ja huomautukset [ja että j]os kuulemista ei pidetä, kuuden kuukauden määräaika alkaa kahden kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona komissio lähetti kutsun kuulemiseen”.

27 Asetuksen N:o 1303/2013 154 artiklan mukaisesti sen 145 artiklaa sovelletaan 1.1.2014 alkaen.

28 Tämä 145 artikla on osa asetuksen N:o 1303/2013 neljättä osaa, joka sisältää EAKR:ään, ESR:ään, Euroopan koheesiorahastoon ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoon sovellettavat yleiset säännökset hallinnon ja valvonnan, varainhoidon, tilien ja rahoitusoikaisujen osalta.

29 Euroopan aluekehitysrahastosta ja Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitetta koskevista erityissäännöksistä sekä asetuksen N:o 1080/2006 kumoamisesta 17.12.2013 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) N:o 1301/2013 (EUVL L 347, s. 289) ja asetuksen N:o 1303/2013 täydentämisestä 3.3.2014 annettuun komission delegoituun asetukseen (EU) N:o 480/2014 (EUVL L 138, s. 5) kumpaankaan ei sisälly säännöstä, joka koskisi sellaisiin rahoitusoikaisuihin liittyvää menettelyä, joista komissio voi päättää.

Asian tausta ja riidanalaiset päätökset

30 Käsiteltävänä olevan riidan taustalla olevat tosiseikat on selvitetty valituksenalaisen tuomion 1–9 kohdassa, ja ne voidaan tiivistää seuraavasti.

31 Komissio hyväksyi Andalucía-toimintaohjelman, joka vastaa tavoitetta 1 (1994–1999), 9.12.1994 tekemällään päätöksellä K(94) 3456, Pais Vasco -toimintaohjelman, joka vastaa tavoitetta 2 (1997–1999), 5.2.1998 tekemällään päätöksellä K(98) 121 ja Comunidad Valenciana -toimintaohjelman, joka vastaa tavoitetta 1 (1994–1999), 25.11.1994 tekemällään päätöksellä K(1994) 3043/6.

32 Suorittaessaan kyseisten ohjelmien päättymiseen liittyviä tilintarkastuksia komissio valitsi tarkastettavaksi joitakin hankkeita. Kyseisten otosten tutkinnassa ilmeni komission mukaan lukuisia sääntöjenvastaisuuksia, joista jotkin olivat toistuvia ja merkitsivät lähinnä unionin julkisia hankintoja koskevien normien sekä rakennerahastoihin sovellettavien sääntöjen rikkomista. Komissio piti kyseisiä sääntöjenvastaisuuksia järjestelmällisinä.

33 Useiden komission ja Espanjan viranomaisten välisten näkemysten vaihtojen jälkeen mainittu toimielin päätti alentaa EAKR:n kullekin edellä mainitulle toimintaohjelmalle myöntämää tukea ekstrapoloimalla koko kyseisiin toimintaohjelmiin järjestelmällisiä virheitä, joita se katsoi havainneensa otoksia tutkiessaan.

34 Tarkemmin sanottuna Andalucía-toimintaohjelman päätteeksi tehdyn tilintarkastuksen yhteydessä komissio valitsi 37 hankkeen satunnaisotoksen 5 319 hankkeesta, ja otoksen kokonaisarvo oli 870 341 396 euroa eli 16,69 prosenttia ilmoitettujen kustannusten lopullisesta määrästä; mainittu otos muodostettiin rahamääräisten yksikköjen pistokokeilla ja Audit Command Language (ACL) -nimisen ohjelmiston, joka on tietokoneavusteinen tilintarkastustyökalu, avulla. Mainitun tilintarkastuksen loppupäätelmät ilmoitettiin Espanjan viranomaisille 19.10.2004 ja 10.4.2006 päivätyissä kertomuksissa. Komission ja Espanjan viranomaisten vaihdettua useita kertoja huomautuksia ja tietoja Brysselissä (Belgia) pidettiin kuulemistilaisuus 2. ja 3.7.2008. Mainitussa kuulemistilaisuudessa päädyttiin siihen, että Espanjan viranomaiset sitoutuivat esittämään lisätietoja kyseisten toimien tukikelpoisuudesta kolmen viikon määräajassa. Kyseiset lisätiedot esitettiin 22.7.2008 ja 5.8.2008 päivätyillä kirjeillä. Komissio osoitti loppupäätelmänsä Espanjan viranomaisille 19.3.2009 päivätyllä kirjeellä. Mainitut viranomaiset vastasivat 21.4.2009 päivätyllä kirjeellä.

35 30.11.2009 tekemällään päätöksellä K(2009) 9270 komissio alensi 219 334 437,31 eurolla EAKR:n myöntämää tukea, jonka määrä oli ollut 3 323 249 050,16 euroa Andalucía-toimintaohjelman osalta. Mainittu alentaminen vastaa niiden sääntöjenvastaisuuksien, joita komissio piti järjestelmällisinä, ekstrapolointia koko toimintaohjelmaan.

36 Pais Vasco -toimintaohjelman päättymiseen liittyvän tilintarkastuksen yhteydessä komissio otti satunnaisotannalla käyttäen samaa menetelmää, jota se oli käyttänyt Andalucía-toimintaohjelman osalta, 37 hankkeen otoksen 3 348 hankkeesta; otoksen rahamäärä oli 266 765 981 euroa, mikä vastasi 36,98 prosenttia ilmoitetuista lopullisista kustannuksista. Kyseisen tilintarkastuksen tulokset ja päätelmät ilmoitettiin Espanjan viranomaisille 17.8.2005 ja 24.9.2007 päivätyissä kertomuksissa. Useiden huomautusten ja tietojen vaihdon jälkeen Brysselissä pidettiin kuulemistilaisuus 22. ja 23.1.2009. Mainitussa kuulemistilaisuudessa päädyttiin siihen, että Espanjan viranomaiset sitoutuivat esittämään tietoja kyseisten toimien tukikelpoisuudesta kolmen viikon määräajassa. Kyseiset lisätiedot lähetettiin 16.2.2009 päivätyllä kirjeellä ja sähköpostitse 10., 23. ja 24.2.2009. Komissio osoitti loppupäätelmänsä Espanjan viranomaisille 29.7.2009 päivätyllä kirjeellä. Mainitut viranomaiset vastasivat 15.9.2009 päivätyllä kirjeellä.

37 23.12.2009 tekemällään päätöksellä K(2009) 10678 komissio alensi 27 884 692,27 eurolla EAKR:n myöntämää tukea, jonka määrä oli ollut 301 152 434 euroa Pais Vasco -toimintaohjelman osalta. Mainittu alentaminen vastaa niiden sääntöjenvastaisuuksien, joita komissio piti järjestelmällisinä, ekstrapolointia koko toimintaohjelmaan.

38 Comunidad Valenciana -toimintaohjelman päättymiseen liittyvän tilintarkastuksen yhteydessä komissio otti satunnaisotannalla käyttäen samaa menetelmää, jota se oli käyttänyt kahden muun toimintaohjelman osalta, 38 hankkeen otoksen 7 862 hankkeesta; otoksen rahamäärä oli 607 075 404,63 euroa, mikä vastasi 28,72 prosenttia ilmoitetuista lopullisista kustannuksista. Kyseisen tilintarkastuksen tulokset ja päätelmät ilmoitettiin Espanjan viranomaisille 10.6.2004 ja 10.4.2006 päivätyissä kertomuksissa. Komission ja Espanjan viranomaisten vaihdettua useita kertoja huomautuksia ja tietoja Brysselissä pidettiin kuulemistilaisuus 4. ja 5.11.2008. Mainitussa kuulemistilaisuudessa päädyttiin siihen, että Espanjan viranomaiset sitoutuivat esittämään lisätietoja kyseisten toimien tukikelpoisuudesta kolmen viikon määräajassa. Kyseiset lisätiedot toimitettiin 24.11.2008 päivätyllä kirjeellä. Komissio osoitti loppupäätelmänsä Espanjan viranomaisille 29.5.2009 päivätyllä kirjeellä. Mainitut viranomaiset vastasivat 3.7.2009 päivätyllä kirjeellä ja 7.7.2009 lähetetyllä sähköpostiviestillä.

39 28.1.2010 tekemällään päätöksellä K(2010) 337 komissio alensi 115 612 377,25 eurolla EAKR:n myöntämää tukea, jonka määrä oli ollut 1 298 056 426,49 euroa Comunidad Valenciana -toimintaohjelman osalta. Mainittu alentaminen vastaa niiden sääntöjenvastaisuuksien, joita komissio piti järjestelmällisinä, ekstrapolointia koko toimintaohjelmaan.

Kanteet unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

40 Unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 11.2.2010 (asia T-65/10), 8.3.2010 (asia T-113/10) ja 24.3.2010 (asia T-138/10) jättämillään kannekirjelmillä Espanjan kuningaskunta nosti kanteet, joissa vaadittiin riidanalaisten päätösten kumoamista.

41 Unionin yleisen tuomioistuimen seitsemännen jaoston puheenjohtajan 26.4.2010 antamalla määräyksellä mainitut kolme asiaa yhdistettiin kirjallista ja suullista käsittelyä sekä tuomion antamista varten.

42 Mainittujen kanteidensa tueksi Espanjan kuningaskunta vetosi neljään kanneperusteeseen. Ensimmäinen kanneperuste perustui asetuksen N:o 4253/88 24 artiklan rikkomiseen sillä perusteella, että komissio ei voinut suorittaa mainitussa säännöksessä säädettyjä rahoituskorjauksia ekstrapolaatiomenetelmällä. Toinen kanneperuste, johon vedottiin toissijaisesti, perustui asetuksen N:o 4253/88 24 artiklan ja SEU 4 artiklan 3 kohdan rikkomiseen sillä perusteella, ettei minkään kyseessä olevien muutettujen sopimusten osalta ollut todettu mitään hallinto-, valvonta- tai tilintarkastusjärjestelmän puutteita. Kolmas kanneperuste, johon siihenkin vedottiin toissijaisesti, perustui asetuksen N:o 4253/88 24 artiklan rikkomiseen sillä perusteella, että komission käyttämät

otokset hankkeista rahoitusoikaisujen suorittamiseen ekstrapolaatiomenetelmällä eivät olleet edustavia kyseessä olevien toimintaohjelmien osalta. Neljäs kanneperuste perustui asetuksen N:o 2988/95 3 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan rikkomiseen sekä kohtuullisen määräajan noudattamista koskevan periaatteen loukkaamiseen sillä perusteella, että komissio oli Espanjan kuningaskunnan mukaan ylittänyt kyseisten rahoitusoikaisujen tekemiselle asetetun määräajan.

43 Valituksenalaisessa tuomiossa unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi ensin neljännen ja sitten ensimmäisen, toisen ja kolmannen kanneperusteen ja näin ollen siis mainitut kanteet kokonaisuudessaan.

Asianosaisten vaatimukset unionin tuomioistuimessa

44 Espanjan kuningaskunta vaatii valituksessaan, että unionin tuomioistuin

— kumoaa valituksenalaisen tuomion

— ratkaisee itse asian lopullisesti ja kumoaa riidanalaiset päätökset sekä

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

45 Komissio vaatii, että unionin tuomioistuin

— hylkää valituksen ja

— velvoittaa Espanjan kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Valitus

Asianosaisten lausumat

46 Espanjan kuningaskunta esittää valituksensa tueksi kaksi valitusperustetta. Ensimmäinen perustuu oikeudelliseen virheeseen, jonka unionin yleinen tuomioistuin on Espanjan kuningaskunnan mukaan tehnyt katsoessaan, että asetuksen N:o 4253/88 24 artiklan 2 kohta on oikeudellinen perusta, jonka nojalla komissiolla olisi oikeus tehdä ekstrapolointiin perustuvia rahoituskorjauksia. Toisella valitusperusteellaan Espanjan kuningaskunta moittii unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se on tehnyt oikeudellisia virheitä, jotka koskevat komission nyt käsiteltävässä asiassa suorittamaan ekstrapolointiin liittyvän luotettavuuden, johdonmukaisuuden, relevanssin ja tarkoituksenmukaisuuden valvontaa, sen vuoksi, että ensinnäkin käytetyn otoksen populaatio oli määritetty ilmoitettujen kustannusten eikä myönnetyn tuen perusteella, toiseksi mainitussa asiayhteydessä on otettu huomioon kustannuksia, jotka eivät ole olleet yhteisrahoitettuja ja jotka mainittu jäsenvaltio on vetänyt takaisin, kolmanneksi komission käyttämää otosta luonnehti homogeenisuuden puute ja neljänneksi mainitun otoksen luotettavuustaso ei ollut riittävä.

47 Komissio väittää lähinnä, että ensimmäinen valitusperuste on todettava perusteettomaksi. Toisen valitusperusteen osalta komissio tuo esiin, että siinä vedotaan tosiseikkoja koskeviin kysymyksiin, joten se on jätettävä tutkimatta tai joka tapauksessa se on todettava perusteettomaksi.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

48 Nyt käsiteltävän valituksen ratkaisemiseksi on aivan ensimmäiseksi todettava, että valituksenalaisessa tuomiossa unionin yleinen tuomioistuin on ratkaissut Espanjan kuningaskunnan nostamat kumoamiskanteet ja hylännyt ne todettuaan, että ne neljä kanneperustetta, joihin mainittu jäsenvaltio kyseisten kanteiden tueksi vetosi, olivat perusteettomia.

49 Tarkemmin sanottuna unionin yleinen tuomioistuin tutki ensin neljännen kanneperusteen, joka perustui lähinnä siihen, että komissio oli tehnyt riidanalaiset päätökset määräajoissa, joita ei voitu pitää kohtuullisina. Valituksenalaisen tuomion 56 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin kuitenkin hylkäsi mainitun kanneperusteen perusteettomana. Näin tehdessään unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että riidanalaiset päätökset olivat muodollisesti sääntöjenmukaisia.

50 Tuomion Espanja v. komissio (C-192/13 P, EU:C:2014:2156) ja tuomion Espanja v. komissio (C-197/13 P, EU:C:2014:2157) 56–89 sekä 93 ja 94 kohdassa esitetyistä perusteluista käy kuitenkin ilmi, että vuodesta 2000 lähtien komission on rahoitusoikaisuja koskevaa päätöstä tehdessään noudatettava säädettyä määräaikaa ja että tämän määräajan kesto vaihtelee sovellettavan säännöstön mukaan.

51 Unionin tuomioistuin katsoo, ettei unionin oikeuden nykytilassa ole olemassa yhtäkään seikkaa, joka olisi omiaan saattamaan kyseenalaiseksi tämän oikeuskäytännön, jota päinvastoin voidaan soveltaa nyt käsiteltävään asiaan.

52 Näin ollen asetuksen N:o 1083/2006 100 artiklan 5 kohdan mukaan komissio tekee päätöksen rahoitusoikaisusta kuuden kuukauden kuluessa kuulemisesta, ja jos kuulemista ei pidetä, kuuden kuukauden määräaika alkaa kahden kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona komissio lähetti kutsun kuulemiseen.

53 Asetuksen N:o 1083/2006 108 artiklan toisesta kohdasta ilmenee, että tämän asetuksen 100 artiklaa sovellettiin 1.1.2007 lähtien, myös kautta 2007–2013 edeltäneisiin ohjelmiin.

54 Nyt käsiteltävässä asiassa Espanjan kuningaskunnan kuulemistilaisuudet on pidetty 2. ja 3.7.2008 Andalucía-toimintaohjelman osalta, 22. ja 23.1.2009 Pais Vasco -toimintaohjelman osalta ja 4. ja 5.11.2008 Comunidad Valenciana -toimintaohjelman osalta. Komissio on sitä vastoin tehnyt mainittuja toimenpideohjelmia koskevat riidanalaiset päätökset vasta 30.11.2009 Andalucía-toimintaohjelman osalta, 23.12.2009 Pais Vasco -toimintaohjelman osalta ja 28.1.2010 Comunidad Valenciana -toimintaohjelman osalta.

55 Tämän vuoksi komissio ei ole noudattanut nyt käsiteltävässä asiassa asetuksen N:o 1083/2006 100 artiklan 5 kohdassa asetettua kuuden kuukauden määräaikaa.

56 Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee lisäksi, että yhtäältä asianomaiselle vastaisen päätöksen tekemistä koskevien menettelysääntöjen noudattamatta jättäminen, kuten se, ettei komissio ole tehnyt riidanalaista päätöstä unionin lainsäätäjän asettamassa määräajassa, merkitsee olennaisten menettelymääräysten rikkomista (ks. tuomio Yhdistynyt kuningaskunta v. neuvosto, 68/86, EU:C:1988:85, 48 ja 49 kohta; tuomio Espanja v. komissio, C-192/13 P, EU:C:2014:2156, 103 kohta ja tuomio Espanja v. komissio, C-197/13 P, EU:C:2014:2157, 103 kohta) ja että toisaalta, jos unionin tuomioistuimet toteavat kyseistä toimea tutkiessaan, ettei sitä ole tehty sääntöjenmukaisesti, niiden on tehtävä johtopäätökset olennaisen menettelymääräyksen rikkomisesta ja näin ollen kumottava toimi, jota rasittaa mainitunlainen virhe (ks. tuomio komissio v. ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, 51 kohta; tuomio komissio v. Solvay, C-287/95 P ja C-288/95 P, EU:C:2000:189, 55 kohta; tuomio Espanja v. komissio, C-192/13 P, EU:C:2014:2156, 103 kohta ja tuomio Espanja v. komissio, C-197/13 P, EU:C:2014:2157, 103 kohta).

57 Tältä osin on muistutettava, että oikeuskäytännössä katsotaan vakiintuneesti, että muun muassa unionin tuomioistuimien työjärjestyksissä määrätyn kaltaisia erityistapauksia lukuun ottamatta unionin tuomioistuimet eivät voi perustaa ratkaisuaan oikeudelliseen perusteeseen, jonka ne ovat ottaneet huomioon omasta aloitteesta, vaikka se olisikin oikeusjärjestyksen perusteisiin kuuluva peruste, jolleivät ne ole kehottaneet asianosaisia ensin esittämään huomautuksensa kyseisestä perusteesta (ks. tuomio komissio v. Irlanti ym., C-89/08 P, EU:C:2009:742, 57 kohta ja tuomio SMHV v. National Lottery Commission, C-530/12 P, EU:C:2014:186, 54 kohta).

58 Rahoituskorjauksia koskevan päätöksen tekemiselle asetettuja määräaikoja koskevan kysymyksen osalta on todettava, että niiden asioiden yhteydessä, joissa annettiin tuomio Espanja v. komissio (C-192/13 P, EU:C:2014:2156) ja tuomio Espanja v. komissio (C-197/13 P, EU:C:2014:2157), joissa oli kyse olennaisilta osin samoista tosiseikkoja koskevista kysymyksistä ja oikeudellisista kysymyksistä, Espanjan kuningaskunnalla ja komissiolla on jo ollut tilaisuus esittää näkemyksiä tästä kysymyksestä. Lisäksi unionin tuomioistuin kehotti kyseisissä asioissa asianosaisia keskittymään suullisissa lausumissaan tähän kysymykseen.

59 Lisäksi unionin tuomioistuin on sittemmin moneen kertaan vahvistanut tämän oikeuskäytännön (ks. tuomio Espanja v. komissio, C-429/13 P, EU:C:2014:2310 ja tuomio Espanja v. komissio, C-513/13 P, EU:C:2014:2412).

60 Tästä seuraa yhtäältä, että komissiolla on ollut riittävästi tilaisuuksia esittää kontradiktorisen näkemystenvaihdon yhteydessä perusteensa ja perustelunsa asetuksen
N:o 1083/2006 100 artiklan 5 kohdassa säädetyn määräajan ulottuvuudesta, ja toisaalta, että unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöä, joka koskee tälle säännökselle annettavaa tulkintaa, on pidettävä vakiintuneena.

61 Näin ollen on todettava, että käsiteltävä asia on tämän tuomion 57 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitettu erityistapaus ja ettei asianosaisia ole aiheellista kehottaa esittämään huomautuksiaan tästä perusteesta.

62 Näissä olosuhteissa on todettava, että komissio teki riidanalaisen päätöksen noudattamatta lakisääteistä, neuvoston asetuksessa säädettyä määräaikaa.

63 Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se hylkäsi Espanjan kuningaskunnan nostamat kanteet sen sijaan, että se olisi määrännyt seuraamuksia olennaisten menettelymääräysten rikkomisesta riidanalaisten päätösten osalta.

64 Valituksenalainen tuomio on siis kumottava.

Kanteet ensimmäisessä oikeusasteessa

65 Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisesti unionin tuomioistuin kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisun, jos muutoksenhaku todetaan aiheelliseksi. Se voi tällaisessa tilanteessa ratkaista asian lopullisesti itse, jos asia on ratkaisukelpoinen.

66 Nyt käsiteltävässä asiassa unionin tuomioistuimella on käytettävissään tarvittavat tiedot, jotta se voi lausua lopullisesti kanteista, jotka Espanjan kuningaskunta nosti unionin yleisessä tuomioistuimessa riidanalaisten päätösten kumoamiseksi.

67 Tältä osin on riittävää todeta, että tämän tuomion 50–63 kohdassa esitetyillä perusteilla riidanalaiset päätökset on kumottava olennaisten menettelymääräysten rikkomisen vuoksi.

Oikeudenkäyntikulut

68 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 184 artiklan 2 kohdan mukaan silloin, kun valitus on perusteltu ja unionin tuomioistuin ratkaisee itse riidan lopullisesti, se päättää oikeudenkäyntikuluista.

69 Saman työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan mukaan, jota sovelletaan valituksen käsittelyyn työjärjestyksen 184 artiklan 1 kohdan nojalla, asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska Espanjan kuningaskunnan valitus on hyväksytty ja unionin yleisessä tuomioistuimessa nostetut kanteet on hyväksytty, komissio on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan Espanjan kuningaskunnalle sekä ensimmäisessä oikeusasteessa että muutoksenhaun yhteydessä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut Espanjan kuningaskunnan vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio Espanja vastaan komissio (T-65/10, T-113/10 ja T-138/10, EU:T:2013:93) kumotaan.

2) Kumotaan 30.11.2009 tehty komission päätös K(2009) 9270, 23.12.2009 tehty komission päätös K(2009) 10678 ja 28.1.2010 tehty komission päätös K(2010) 337, joilla alennettiin Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) ensinnäkin 9.12.1994 tehdyllä komission päätöksellä K(94) 3456 perustetun Andalucía-toimintaohjelman, joka vastaa tavoitetta 1 (1994–1999), nojalla myöntämää tukea, toiseksi 5.2.1998 tehdyllä komission päätöksellä K(1998) 121 perustetun Pais Vasco -toimintaohjelman, joka vastaa tavoitetta 2 (1997–1999), nojalla myöntämää tukea ja viimeiseksi 25.11.1994 tehdyllä komission päätöksellä K(1994) 3043/6 perustetun Comunidad Valenciana -toimintaohjelman, joka vastaa tavoitetta 1 (1994–1999), nojalla myöntämää tukea.

3) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Espanjan kuningaskunnalle sekä ensimmäisessä oikeusasteessa että valituksen yhteydessä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Allekirjoitukset